

Źródło: <https://sip.lex.pl/orzeczenia-i-pisma-urzedowe/pisma-urzedowe/0111-kdib3-2-4012-439-2017-1-mn-obowiazek-wystawiania-184963570>

Status: piątek, 26 kwietnia 2024 r.

Pismo

z dnia 7 listopada 2017 r.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

0111-KDIB3-2.4012.439.2017.1.MN

Obowiązek wystawiania przez wspólnotę mieszkaniową faktur na żądanie właścicieli lokali.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 13 § 2a, art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201 z późn. zm.) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z 28 lipca 2017 r. (data wpływu 8 sierpnia 2017 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie obowiązku wystawiania przez Zarządcę Wspólnoty Mieszkaniowej faktur na żądanie właścicieli lokali mieszkalnych i użytkowych - **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 8 sierpnia 2017 r. wpłynął do tutejszego organu ww. wnioski o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie obowiązku wystawiania przez Zarządcę Wspólnoty Mieszkaniowej faktur na żądanie właścicieli lokali mieszkalnych i użytkowych.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca - Wspólnota Mieszkaniowa XXX, powstała jako podmiot z mocy ustawy 29 stycznia 2007 r. Wspólnota posiada nadany numer NIP i Regon. Wspólnotę Mieszkaniową XXX tworzy ogół właścicieli lokali mieszkalnych i użytkowych wchodzących w skład nieruchomości przy ul. K. Wspólnota jako jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej działa w oparciu o przepisy ustawy o własności lokali (Dz. U. z 1994 r. Nr 85, poz. 388 z dnia 24 czerwca 1994 r. z późn. zm.) i jest odrębnym od swoich członków podmiotem praw i obowiązków. Wnioskodawca nie jest podatnikiem czynnym podatku od towarów i usług VAT na mocy zwolnienia z art. 113 ust. 1 (ustawy o podatku od towarów i usług z dnia 11 marca 2004 r.) Wspólnota realizując interes właścicieli lokali będących jej członkami wykonuje czynności związane z utrzymaniem nieruchomości wspólnej, których ciężar ponoszą właściciele lokali. Drugi obszar obejmuje działania związane z nabywaniem towarów i usług i ich zbywaniem na potrzeby właścicieli lokali związane bezpośrednio z utrzymaniem tych lokali (w szczególności mediów). Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o własności lokali właściciele lokali będący członkami wspólnoty mieszkaniowej pokrywają dwie kategorie wydatków tj. koszty zarządu związane z utrzymaniem nieruchomości wspólnej oraz wydatki związane z utrzymaniem swoich lokali. Składniki pierwszej kategorii wydatków zostały wymienione w art. 14 ustawy o własności lokali jako zasadnicze koszty obciążające właścicieli w ramach wspólnoty. Są to: wydatki na remonty i bieżącą konserwację, opłaty za dostawę energii elektrycznej i ciepłej gazu i wody w części dotyczącej nieruchomości wspólnej oraz opłaty za antenę zbiorczą i windę. Ubezpieczenia, podatki i inne opłaty publicznoprawne, wydatki na utrzymanie porządku i czystości, wynagrodzenia członków zarządu i zarządcy. Wysokość zaliczki na pokrycie kosztów zarządu nieruchomością wspólną (art. 15 ust. 1 ustawy o własności lokali) ustalają właściciele w drodze uchwały wspólnoty (art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy o własności lokali). Właściciele lokali na pokrycie kosztów zarządu uiszczają zaliczki w formie bieżących opłat, płatne z góry do 10. dnia każdego miesiąca (art. 15 ww. ustawy). Składniki drugiej kategorii wydatków to koszty mediów dotyczących lokali indywidualnych, które wspólnota nabywa we własnym imieniu dokonując

odsprzedaży na rzecz właścicieli poszczególnych lokali. Informację o wysokości opłat na utrzymanie części wspólnych nieruchomości oraz opłat za media sporządza Zarządca Wspólnoty Mieszkaniowej dla członków wspólnoty w formie zawiadomienia nie mającego cech faktury w rozumieniu ustawy VAT (art. 106e ustawy o VAT). Członkowie Wspólnoty Mieszkaniowej - właściciele lokali mieszkalnych otrzymują pisemne zawiadomienia o opłatach na koszty zarządu nieruchomością wspólną i opłatach za media. Właściciele lokali użytkowych również otrzymują pisemne zawiadomienia niemające cech faktury o opłatach na koszty zarządu nieruchomością wspólną. W przypadku właścicieli lokali użytkowych opłaty za media nie wystąpiły do tej pory. W obecnym stanie Wspólnota nie wystawia faktur dla właścicieli lokali mieszkalnych i użytkowych z żadnego tytułu.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie:

W związku z tym, że obecnie faktury mogą wystawiać podatnicy korzystający ze zwolnienia VAT, którzy nie dokonali zgłoszenia rejestracyjnego Wnioskodawca zadaje pytanie czy Zarządca Wspólnoty Mieszkaniowej jest obowiązany wystawiać faktury zamiast zawiadomień o wysokości opłat (na podstawie art. 106b ust. 3 pkt 2) na żądanie właścicieli lokali mieszkalnych i użytkowych?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 ustawy o VAT (Dz. U. Nr 54, poz. 535 z późn. zm. z dnia 11 marca 2004 r.) podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą o której mowa w ust. 2 bez względu na cel lub rezultat takiej działalności. Powyższe oznacza, że w zakresie możliwości uznania danej działalności za działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, co przesądza o statusie prawnopodatkowym podmiotu ją wykonującego, nie ma znaczenia ani cel ani rezultat tej działalności. W przypadku gdy Wspólnota mieszkaniowa nabywa towary i usługi celem zaopatrzenia poszczególnych lokali w związku z odrębną własnością tych lokali - w swoim imieniu jednakże na rzecz właścicieli poszczególnych lokali, którzy dokonują na poczet tych zakupów stosownych wpłat, uznać należy, że dokonuje ona dostawy (art. 5 ust. 1 pkt 1) nabytych towarów i usług tym właścicielom, co wpisuje się w definicję działalności gospodarczej, o której mowa ww. przepisach ustawy o VAT, zaś samą wspólnotę sytuuje w roli podatnika podatku VAT. Środki uiszczane przez właścicieli poszczególnych lokali na utrzymanie tych lokali stanowią w istocie zapłatę za odsprzedawane im przez wspólnotę towary i usługi. Stwierdzić zatem należy, że wspólnota dokonując odsprzedaży właścicielom lokali nabytych uprzednio w tym celu towarów i usług związanych wyłącznie z utrzymaniem ich lokali działa jako podatnik VAT. Wspólnota Mieszkaniowa korzysta z podmiotowego zwolnienia VAT na podstawie art. 113 ust. 1. Podatnik, który korzysta z podmiotowego lub przedmiotowego zwolnienia z VAT, nie ma m.in. obowiązku wystawiania faktur (art. 106b ust. 2 ustawy o VAT). Jeżeli jednak nabywca zgłosi żądanie wystawienia faktury w terminie 3 miesięcy (licząc od końca miesiąca, w którym dostarczono towar lub wykonano usługę bądź otrzymano całość lub część zapłaty), wówczas także podatnik zwolniony z VAT musi wystawić fakturę z tytułu dostawy towaru, wykonania usługi lub otrzymania całości/części zapłaty (art. 106b ust. 3 pkt 2 ustawy o VAT). Obowiązek wystawienia faktury przez podatnika zwolnionego z VAT występuje zatem wyłącznie na wniosek nabywcy zgłoszony w ww. terminie.

Wspólnota Mieszkaniowa stoi na stanowisku, że na żądanie członka wspólnoty ma obowiązek wystawić fakturę z tytułu dostawy towarów i usług (głównie mediów) dotyczących wyłącznie utrzymania lokali indywidualnych natomiast nie ma obowiązku wystawiać faktur na zaliczkę na pokrycie kosztów zarządu nieruchomością wspólną, ponieważ ww. opłata nie podlega ustawie o VAT. Wspólnota uważa, że powinna jak dotychczas wystawiać zawiadomienia niemające cech faktury w rozumieniu ustawy o VAT o wysokości opłat na koszty zarządu nieruchomością wspólną dla członków wspólnoty mieszkaniowej bez względu na status posiadanego przez członka wspólnoty lokalu mieszkalnego bądź użytkowego. Wspólnota uzasadnia to następująco: Na mocy ustawy z 24 czerwca 1994 r. o własności lokali wspólnotę mieszkaniową tworzy ogół właścicieli lokali

wchodzących w skład określonej nieruchomości. Przepisy, wskazując, że wspólnota może nabywać prawa i obowiązki, nadają jej charakter jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej. Wspólnota mieszkaniowa jest więc odrębnym od swoich członków, podmiotem praw i obowiązków. W efekcie, gdy realizuje ona swoje zadania, jest uznawana za podatnika VAT. Przy czym co trzeba podkreślić jest ona podatnikiem VAT odrębnym od swoich członków.

Nieruchomości, w których funkcjonują wspólnoty mieszkaniowe, można podzielić na dwie zasadnicze części.

1. Do pierwszej z nich zalicza się lokale stanowiące przedmiot odrębnej własności, czyli przede wszystkim mieszkania oraz lokale użytkowe.
2. Drugą część to nieruchomość wspólna, którą stanowią grunt oraz części budynku i urządzenia, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali, czyli najczęściej korytarze, klatki schodowe, windy. Udział w nieruchomości wspólnej przysługuje każdemu właścicielowi jako prawo związane z własnością poszczególnego lokalu.

Wspólnota mieszkaniowa, realizując interes właścicieli lokali będących jej członkami, działa w dwóch obszarach, które odpowiadają wskazanemu powyżej podziałowi. Wykonuje ona czynności związane z utrzymaniem nieruchomości wspólnej, których ekonomiczny ciężar ponoszą właściciele lokali. Drugi obszar obejmuje natomiast działania związane z nabywaniem towarów i usług i ich zbywaniem na potrzeby właścicieli lokali, związane z ich utrzymaniem (w szczególności mediów).

Rozróżnienie tych dwóch obszarów działalności wspólnoty ma istotne znaczenie dla podatku od towarów i usług i rozliczeń wspólnoty zarówno z tytułu utrzymania części wspólnych, jak i poszczególnych lokali. Obciążeni bowiem z tego tytułu są właściciele, dla których o czym należy pamiętać wspólnota mieszkaniowa występuje jako odrębny podmiot, a tym samym odrębny podatnik VAT.

Wspólnota mieszkaniowa, nabywając towary i usługi związane z utrzymaniem nieruchomości wspólnej, nie wykonuje żadnych czynności na rzecz właścicieli lokali. Działa ona we własnym imieniu i na własny rachunek, i to ona jest odbiorcą towarów i usług jako ostateczny konsument. Natomiast zadaniem właścicieli lokali jest jedynie finansowanie tej działalności. W związku z tym obciążanie właścicieli kosztami zarządu nieruchomością wspólną nie jest czynnością podlegającą ustawie o VAT i tym samym brak jest podstaw do wystawiania faktur z tego tytułu. Odmiennie przedstawia się sytuacja w przypadku wydatków związanych z odrębnymi lokalami. Uznaje się, że w tym obszarze działalności wspólnota nabywa towary i usługi (przede wszystkim media) we własnym imieniu, jednak na rzecz właścicieli poszczególnych lokali. Dochodzi zatem do ich odsprzedaży przez wspólnotę, za co płacą właściciele w postaci m.in. opłat za media. W tym przypadku wspólnota mieszkaniowa wykonuje czynności, które są dostawą towarów lub świadczeniem usług w rozumieniu ustawy o VAT (art. 7 ust. 1 i 8 ust. 1). Reasumując - Wspólnota Mieszkaniowa jako podmiot zwolniony z VAT na żądanie właściciela lokalu mieszkalnego lub użytkowego ma obowiązek wystawić fakturę na dostawę towarów i usług (mediów) dotyczących wyłącznie utrzymania tego lokalu, a na opłatę na koszty zarządu nieruchomością wspólną nie ma obowiązku wystawiania faktur.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r. poz. 1221 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą VAT, opodatkowaniu ww. podatkiem podlegają odpłatna dostawa towarów oraz odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o VAT, przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel (...).

W świetle art. 8 ust. 1 ustawy o VAT, przez świadczenie usług, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów w rozumieniu art. 7, (...).

Warunkiem opodatkowania danej czynności podatkiem od towarów i usług jest spełnienie dwóch przesłanek:

- * po pierwsze - dana czynność ujęta jest w katalogu czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług,
- * po drugie - czynność wykonywana jest przez podmiot, który jest podatnikiem VAT.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 1892 z późn. zm.), ogół właścicieli, których lokale wchodzą w skład określonej nieruchomości, tworzy wspólnotę mieszkaniową, która może nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozwana.

Przepis ten daje wspólnocie mieszkaniowej przymiot jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej. Jak wynika z powyższego, wspólnota mieszkaniowa jest odrębnym od członków wspólnoty podmiotem praw i obowiązków, a tym samym działając w ramach przyznanej zdolności prawnej, może nabywać prawa i obowiązki do własnego majątku.

Jednostka powstała w oparciu o powyższy przepis art. 6 ustawy o własności lokali posiada określoną strukturę organizacyjną, w skład której wchodzi (tworzą ją) właściciele lokali, zobowiązani do określonych zachowań i czynności wynikających z tej ustawy. Regulacja art. 13 ust. 1 ustawy o własności lokali wskazuje na dwa rodzaje obowiązków członków wspólnoty mieszkaniowej: jedne związane z nieruchomością wspólną i drugie, związane z odrębną własnością lokalu. Tym samym właściciele lokali zobowiązani są uczestniczyć w kosztach zarządu związanych z nieruchomością wspólną, na pokrycie których uiszczają zaliczki w formie bieżących opłat (art. 15 ustawy o własności lokali), oraz ponoszą wydatki związane z utrzymaniem własnych lokali (m.in. za wodę, ciepło, odprowadzanie ścieków, gaz, energię elektryczną).

Z przedstawionego opisu stanu faktycznego wynika, że Wnioskodawca - Wspólnota mieszkaniowa jako jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej działa w oparciu o przepisy ustawy o własności lokali i jest odrębnym od swoich członków podmiotem praw i obowiązków. Wnioskodawca nie jest podatnikiem czynnym podatku od towarów i usług VAT na mocy zwolnienia z art. 113 ust. 1 ustawy. Wspólnota realizując interes właścicieli lokali będących jej członkami wykonuje czynności związane z utrzymaniem nieruchomości wspólnej, których ciężar ponoszą właściciele lokali. Drugi obszar obejmuje działania związane z nabywaniem towarów i usług i ich zbywaniem na potrzeby właścicieli lokali związane bezpośrednio z utrzymaniem tych lokali. Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o własności lokali właściciele lokali będący członkami wspólnoty mieszkaniowej pokrywają dwie kategorie wydatków tj. koszty zarządu związane z utrzymaniem nieruchomości wspólnej oraz wydatki związane z utrzymaniem swoich lokali.

Wątpliwości Wnioskodawcy dotyczą obowiązku wystawiania faktur VAT - na żądanie właścicieli lokali mieszkalnych i użytkowych - dokumentujących opłaty pobierane od członków wspólnoty.

Wspólnota mieszkaniowa realizując wspólny interes właścicieli występuje w odmiennych rolach w przypadku nabycia towarów i usług w ramach zarządu nieruchomością wspólną oraz w przypadku nabycia towarów i usług na potrzeby utrzymania poszczególnych lokali właścicieli.

W pierwszym z wyżej wymienionych przypadków wspólnota, będąca jednostką odrębną od właścicieli lokali, nabywając towary i usługi dla celów nieruchomości wspólnej nie wykonuje żadnych czynności na rzecz właścicieli. W takiej bowiem sytuacji działa ona w imieniu własnym i na własny rachunek, jako podmiot stosunków zobowiązaniowych wynikających z zarządu nieruchomością wspólną, którego działanie jest jedynie finansowane przez właścicieli wyodrębnionych lokali mieszkalnych (m.in. w formie zaliczek, o których mowa w art. 15 ust. 1

ustawy o własności lokali), mających udziały w nieruchomości wspólnej. Tym samym odbiorcą nabywanych towarów i usług jest wspólnota mieszkaniowa, jako odrębny od jej członków podmiot praw, i to ona występuje jako ostateczny konsument. W takim więc zakresie nie świadczy ona żadnych czynności opodatkowanych podatkiem od towarów i usług na rzecz właścicieli odrębnych lokali. Zatem uiszczanie przez członków wspólnoty należności tytułem pokrycia kosztów zarządu nieruchomością wspólną nie jest objęte przepisami ustawy o podatku od towarów i usług. W konsekwencji brak jest podstaw do fakturowania wewnętrznych rozliczeń między wspólnotą a jej członkami, w związku z ponoszonymi kosztami zarządu nieruchomością wspólną.

Natomiast w drugim przypadku, gdy wydatki ponoszone są przez właściciela wyłącznie w związku z odrębną własnością lokalu, wspólnota w zakresie nabywanych towarów i usług celem zaopatrzenia poszczególnych lokali występuje w odmiennej roli. Nabywa bowiem towary i usługi w swoim imieniu, jednakże na rzecz właścicieli poszczególnych lokali, którzy dokonują na poczet tych zakupów stosownych wpłat. Tym samym wspólnota zakupując towary i usługi, które następnie przyporządkowuje poszczególnym lokalom, dokonuje ich odsprzedaży właścicielom lokali. W takiej sytuacji środki uiszczane przez właścicieli poszczególnych lokali na ich utrzymanie stanowią w istocie zapłatę za odsprzedawane im przez wspólnotę towary i usługi. W konsekwencji w odniesieniu do rozliczania wydatków związanych z utrzymaniem poszczególnych lokali, ponoszonych m.in. z tytułu zakupu przez wspólnotę towarów i usług do tych lokali, zastosowanie znajdują przepisy o podatku od towarów i usług.

Mając na względzie powyższe należy stwierdzić, iż wspólnota dokonując odsprzedaży właścicielom lokali, zakupionych uprzednio w tym celu, towarów i usług związanych wyłącznie z utrzymaniem poszczególnych lokali, działa jako podatnik podatku od towarów i usług

i w sytuacji niekorzystania przez nią ze zwolnienia podmiotowego, dokonywane przez nią czynności w ww. zakresie winny być dokumentowane fakturami, wystawianymi zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 106a-q ustawy o podatku od towarów i usług.

Kwestie dotyczące obowiązku dokumentowania fakturą sprzedaży zostały uregulowane w przepisach art. 106a-q w Dziale XI, Rozdziale 1 ustawy o VAT.

Zgodnie z art. 106a ust. 1 ustawy, przepisy rozdziału dotyczącego faktur stosuje się do sprzedaży, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5 oraz ust. 1a, w których usługodawca lub dokonujący dostawy towarów nie rozlicza podatku należnego i faktura dokumentująca te transakcje nie jest wystawiana przez usługobiorcę lub nabywcę towarów w imieniu i na rzecz usługodawcy lub dokonującego dostawy towarów.

Stosownie do art. 106b ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą sprzedaż, a także dostawę towarów i świadczenie usług, o których mowa w art. 106a pkt 2, dokonywane przez niego na rzecz innego podatnika podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze lub na rzecz osoby prawnej niebędącej podatnikiem.

W myśl przepisu art. 106b ust. 2 ustawy o VAT, podatnik nie jest obowiązany do wystawienia faktury w odniesieniu do sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie art. 43 ust. 1, art. 113 ust. 1 i 9 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3.

Zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy o VAT, zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatników, u których wartość sprzedaży nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 200 000 zł. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwoty podatku.

Stosownie do art. 106b ust. 3 pkt 1 ustawy o VAT, na żądanie nabywcy towaru lub usługi podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą:

1. czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, z wyjątkiem czynności, o których mowa w art. 19a ust. 5 pkt 4, oraz otrzymanie całości lub części zapłaty przed wykonaniem tych czynności,

z wyjątkiem przypadku, gdy zapłata dotyczy wewnątrzspółnotowej dostawy towarów - jeżeli obowiązek wystawienia faktury nie wynika z ust. 1,

2. sprzedaż zwolnioną, o której mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem art. 117 pkt 1 i art. 118

- jeżeli żądanie jej wystawienia zostało zgłoszone w terminie 3 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym dostarczono towar lub wykonano usługę bądź otrzymano całość lub część zapłaty.

W przedmiotowej sprawie Wnioskodawca korzysta ze zwolnienia od podatku VAT na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy, zatem w przypadku nabycia towarów i usług na potrzeby utrzymania poszczególnych lokali mieszkalnych i użytkowych, Wnioskodawca zamiast zawiadomień o wysokości opłat ma obowiązek wystawienia faktury wyłącznie na żądanie nabywców tj. właścicieli tych lokali, którzy wnoszą opłaty opisane we wniosku.

Zatem stanowisko Wnioskodawcy jest prawidłowe.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym (opisem zdarzenia przyszłego) podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, udzielona odpowiedź traci swoją aktualność.

Zgodnie z art. 14na Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

1. z zastosowaniem art. 119a;
2. w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, ul. Rakowicka 10, 31-511 Kraków, w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r. poz. 1369) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała.

Opublikowano: <http://sip.mf.gov.pl>

Źródło: <https://sip.lex.pl/orzeczenia-i-pisma-urzedowe/pisma-urzedowe/0111-kdib3-2-4012-439-2017-1-mn-obowiazek-wystawiania-184963570>